

[Sunhild Daa.]

I SF har vi nogle synspunkter om en samfundspension, der bl. a. går ud på, at de, som ikke kan forsørge sig selv, f. eks. børn, syge og gamle, bør underholdes af samfundet. Der mangler jo et stykke endnu, førend børnetilskuddene dækker omkostningerne ved et barns underhold, men dette lovforslag er et skridt på vejen.

Den foreslåede moderskabsydelse, der jo langt fra dækker udgifterne ved en fødsel, kan ses som led i en fordelingspolitik, jeg og mit parti går ind for, nemlig en fordeling over det enkelte menneskes livsløb, så det enkelte menneskes indtægter og udgifter bliver mindre svingende, end de er i dag. Man kan da godt diskutere, om der burde have været indkomstgrænser for moderskabsydelsen, men da beløbet er beskedent, vil de administrative besværligheder ved en sådan ordning sandsynligvis koste det samme som besparelserne ved at have indkomstgrænser her. Man kan naturligvis også drøfte, om det er rigtigt at indføre dette begreb allerede nu, altså drøfte prioriteringen. Det vil jo ifølge bemærkningerne koste 39 mill. kr. Det er imidlertid helt i overensstemmelse med vort principprogram at indføre sådanne generelle ydelser, og jeg mener, at også denne ydelse vil gavne i den tunge ende, altså de små indtægter, ligesom den enlige mor vil få det lidt lettere. Men her vil jeg dog gerne understrege, at en sådan generel ydelse — eller dette lovforslag i det hele taget — ikke må betyde, at man slækker på mødrehjælpens muligheder. Jeg er helt enig med fru Grethe Philip i de synspunkter, hun fremførte her. Tværtimod er der behov for en stadig øgning af mødrehjælpens rådighedsbeløb. Der vil stadig være brug for mere individuel hjælp til den enkelte mor, så meget mere som moderskabsydelsen slet ikke dækker omkostningerne ved en fødsel, men det er da en god begyndelse.

Bestemmelserne om dagpenge ved fødsel er jeg meget glad for. Så kan vi måske i fremtiden blive fri for urimelige opsigelser på grund af graviditet. Disse bestemmelser vil betyde større tryghed for de kvinder, der ikke før har haft sådanne ordninger via deres overenskomster, og også betyde, at kvinderne lettere kan deltage i produktionslivet på lige fod med mændene, sådan at

forstå, at arbejdsgiverne nu ikke har så megen undskyldning for at diskriminere kvinderne, fordi de nu engang må føde børnene. Jeg finder det rigtigt og rimeligt, at det er samfundet som sådant, der skal bære udgifterne ved disse dagpenge fremfor de enkelte arbejdsgivere.

Jeg mener også, at lovforslaget som helhed er forenkende, og det har et efter min mening godt familiepolitisk sigte, som naturligvis kan udbygges, ikke mindst med hensyn til satserne for ydelserne. Jeg vil gerne takke ministeren for lovforslaget.

Andre ordførere har været inde på spørgsmålet om en særlig ydelse til enlige mødre med helt små børn. Det er jo et meget stort problem, som vi kunne diskutere i timevis. Personlig er jeg af den opfattelse, at man ikke skal tvinge enlige mødre til at blive hjemme og passe børn på et eksistensminimum — og der ville jo aldrig blive tale om andet. Jeg kunne tænke mig en løsning, der i mine øjne ville være bedre, nemlig at man gav disse mødre en ret til deltidsarbejde, og at man så fra samfundets side supplerede op, sådan at de fik normal løn; så kunne de være sammen med deres børn i hvert fald en halv dag, måske det første år eller 2 år. Jeg tror, at kvinden på den måde også ville have det rarere med sig selv, og hun ville bevare sin kontakt med arbejdsmarkedet. Hvis man derimod holder hende hjemme 1, 2 eller 3 år — og der ville jo aldrig blive tale om, at man gav hende mere, end at hun lige kunne eksistere — vil det måske blive meget svært for hende senere at komme ud i erhvervslivet igen. Jeg vil derfor meget, meget gerne være med til at drøfte disse ting; de er ikke så enkle, som man mange gange tror, og jeg kunne have lyst til at sige til hr. Asger Jensen, at man jo også nu er ved at finde ud af, at faderen har meget stor betydning for barnet, og at tilknytningen til faderen også betyder meget.

Johan Asmussen: Det lovforslag, som den højtærede socialminister her har fremsat, er efter min mening slet ikke så dårligt, rent lovteknisk, for så vidt som man deri har samlet bestemmelser, som hidtil har stået andre steder: i skattelovene og på andre pladser i lovgivningen. Det vil, hvis det vedtages, betyde en forenkling og give over-